

DAGENS FRÅGOR

Visst är socialdemokraterna eniga!

Visst var det underhållande att höra Rörelsen demonstrera sin splittring 1 maj, kulmen på en tids oenighet inför öppen ridå. Tyvärr finns ett lättköpt motargument nära till hands: den borgerliga splittringen, i dag svårare än på länge att bagatellisera. Men varför inte i stället slå politiskt mynt av den?

Vi väntar fortfarande på den borgerliga politiker som tar på sig den pedagogiska uppgiften att förklara fördelen med flera partier i ett samhälle där det finns flera åsikter.

"Käre Väljare, om Du röstar på mig, Carl Bildt/Bengt Westerberg/Olof Johansson, vet Du naturligtvis inte om Dina åsikter får fullt genomslag i en regering. Du kan ju knappast begära att 51% av svenska folket skall tycka som Du i alla frågor. Men Du vet vilken politik Du röstar på, att jag tänker hävda den i regeringsförhandlingar och att ju fler som gör som Du desto större tyngd får mina åsikter.

Om Du däremot röstar på socialdemokraterna vet Du inte ens vilken politik Du röstar på, den bestäms efter valet av ett fåtal människor i inbördes maktkamp. Därur kan komma en politik som aldrig ens diskuterats i valrörelsen eller en som man angripit de borgerliga för. Men en sak vet Du att Du röstar på, nämligen det som alla ledande socialdemokrater är eniga om, att behålla makten för sig själva och sina kompisar.

Om Du röstar på socialdemokraterna vet Du inte om Du röstar på Sten Anderssons, Kjell-Olof Feldts eller Stig Malms

politik (statsministern har slagord i stf politiska åsikter). Men Du kan vara säker på att Du röstar på Carl Lidbom och Ebbe Carlsson!"

Brandskattning av stockholmarna

En skärpt särskild skatteutjämningsavgift – Robin Hood-skatten – skall enligt förslagen i kompletteringspropositionen tas ut av alla kommuner i Stockholms län med undantag för Norrtälje samtidigt som en extra löneskatt tas ut i regionen. Denna skall inte gälla kommuner och landsting vilket antas styra över arbetskraften från privat till offentlig sektor.

Det kanske mest spektakulära inslaget i kompletteringspropositionen är förslaget att genom en höjning av arbetsgivaravgiften med 5% i Stockholmsregionen dämpa den sk överhettningen och styra verksamheten till andra delar av landet. Praktiskt taget all ökning av sysselsättningen inom näringslivet sker i de små och medelstora företagen. Det är alltså de som skall styras och dämpas. De arbetar i många fall med mycket små marginaler och är ofta bundna till Stockholmsområdet genom att de är serviceföretag eller beroende av specialutbildad arbetskraft. De större företagen med internationell verksamhet väljer förmodligen att flytta utomlands hellre än någon annanstans i Sverige.

Det systemfel som ligger i de offentliga monopolen löses inte genom differentierade arbetsgivaravgifter. En inte obetydlig del av den kommunala och landstings-

kommunala verksamheten bedrivs dessutom i bolagsform. Kollektivtrafiken i Stockholms län drivs t ex av SL – AB Storstockholms Lokaltrafik – vars lönekostnader ökar med 125 miljoner per år om förslaget går igenom. Det kommer förmodligen inte att underlätta för SL som redan har svårt att få personal och svårt att behålla den.

En viktig väg ur den vårdkris, som kännetecknar alla vårdsektorer, barnomsorg, sjukvård och äldreomsorg, är att tillvarata privata alternativ. Dessa kommer att motverkas av den differentierade arbetsgivaravgiften. Men det kanske var ett annat av de delmål regeringen ville uppnå genom kompletteringspropositionens disparata åtgärder.

29–19

Av firandet av det socialdemokratiska partiets 100-års jubileum att döma finns det två perioder i svensk historia. Den ena, f.s., präglades av fattigdom och frånvaro av respekt för mänsklig värdighet till skillnad från den andra perioden, e.s., som präglas av välfärd, medmänsklig respekt och tolerans.

Denna historielösa syn säger inget om vad Sverige är och om hur det svenska samhället under 1800-talet inledde en ekonomisk och kulturell frigörelse som i slutet av seklet och i början av 1900-talet kulminerade i en dynamisk period av tillväxt och vitaliserande mångfald, vars spår

fortfarande präglar det svenska samhället.

Socialdemokratin har inte någon gång under denna tid skapat välfärden. Det har människorna själva gjort. Och Sveriges framgångar har legat inom de samhällsområden där socialdemokratin inte kunnat genomföra sin socialistiska politik, trots intensiva ansatser under 20-, 40- och 60-talen. Kriserna och bristerna i det svenska samhället återfinns vi däremot inom de områden där socialdemokratin faktiskt genomfört sin socialistiska politik. Sjukvården, ATP, arbetsskadeförsäkringarna, barnomsorgen, skolan och den offentliga sektorns oförmåga att leva upp till de anställdas krav på goda anställningsförhållanden och medborgarnas fundamentala krav på ett fungerande försvaret av rättsstaten och nationen, är exempel på konsekvensen av socialdemokratisk reglerings- och nivelleringspolitik.

Ingvar Carlsson sa i sitt jubileumstal att socialdemokratin har sina rötter i idén om individens okränkbarhet. Som en beskrivning av ett socialistiskt partis ursprung är detta ytterligt anmärkningsvärt 1989, då socialismen världen över visat sig vara ett enda tragiskt misslyckande, eftersom den ständigt kränkt människors frihet och människovärde. Som betyg för den egna politiken – som konsekvent satt den enskilde på undantag – är beskrivningen också främmande. Allra mest främmande är den emellertid som beskrivning på ett parti som i sitt ursprungs dagar fattade beslut med röstsiffrorna 29-19 om att inte begå mord. Fastare än så var inte övertygelsen om individens okränkbarhet.